

En gang, først i tresserne - bragte Horsens Folkeblad et eksklusivt interview med Berlins daværende borgmester, Villy Brandt, om Vest- berlins trængte situation - indeklemt i det kommunistiske, sovjetlignende Østtyskland. Det var noget usædvanligt, at en mindre dansk provinsavis alene bragte den form for personligt udenrigsstof, som end ikke de store landsavise og telegrambureauerne havde.

Endnu mere usædvanligt var det, at det eksklusive »statsmands-interview«< var lavet af bladets yngste elev. Han hed Ole Sippel og havde allerede dengang, som stor knægt, en brændende interesse for udenrigsstof. En interesse og ambition, der i høj grad har præget hans karriere siden.

- Jeg er født i Horsens i 1941 og startede på Horsens Folkeblad som ferievikar, endnu mens jeg gik på det lokale gymnasium. Kort efter kom jeg i lære som journalist på Folkebladet, fortæller Ole Sippel. Det var i 1960.

Mellem yderpunkter

Ole Sippel er i dag bosat i en verdensby, Rom, der er temmelig vanskelig at sammenligne med fødebyen, Horsens.

Mellem disse yderpunkter arbejdede Ole Sippel en årrække i Århus og København. Elevantiden, det var mens journalister stod i mesterlære, blev ikke afsluttet på Folkebladet. Den unge Sippel kunne ikke altid enes med de gamle redaktører, Christensen og Ravn. Så de sidste elevår udtjente Ole Sippel hos Ritzaus Bureau, der leverer ind- og udenlandske nyheder til danske medier.

- Her var der bedre mulighed for at dyrke det udenlandske, siger Ole Sippel.

Havde ingen partibog

Det var da også med dette stofområde, at han vendte tilbage til aviserne. Nemlig som udenrigsredaktør på nu hedengangne Demokraten, der udkom som århusiansk, socialdemokratist dagblad.

- Jeg var vist den eneste redaktør, A-pressen på dette tidspunkt havde haft, der ikke havde partibogen i orden. Men dengang, og det mener jeg også stadig, så skal personlig politisk opfattelse ikke blandes med objektiv journalistik.

Dette er et synspunkt, som Sippel senere i karrieren, da han blev chef for tv-avisen, mens denne endnu var landets betydeligste nyhedsformidler, måtte bruge tid og kræfter på at få respekteret. Det vender vi tilbage til. Først skal vi lige have ham ansat i Danmarks Radio.

- Det skete i 1968, hvor jeg fik tilbudt job i fjernsynets aktualitetsafdeling. En afdeling, der i forvejen beskæftigede folk som Lasse Budtz og John Dalstrup. I 1973 blev Ole Sippel redaktionschef i afdelingen og året efter fik han ansvaret for hele statsintitutionens udenlandsdækning. Det job havde han indtil 1983.

Ud i marken

- Da havde jeg rundet de 40 år og følte, at tiden var inde til at komme i marken igen, siger Ole Sippel.

Marken blev dog nærmest en krigs-mark. For Ole Sippel blev korrespondent for DR i det urolige Mellemøsten med udgangspunkt i Rom. Jobbet havde han i fem år, hvor han sendte nyheder fra Israel, Libanon og Egypten hjem til Danmark.

I 1988 sagde Ole Sippel - efter mange, svære overvejelser - ja til at blive chef for tv-avisen.

- Jeg havde og har ikke chef-ambitioner. Men det var en meget spændende udfordring. Det var på dette tidspunkt, at monopolet på tv-nyheder blev brudt. TV 2 blev født, og det var selvfølgelig udfordrende - både for institutionen og for mig personligt, at vi nu skulle til at konkurrere om seernes gunst. Jeg mente, at vores våben i kampen måtte være at satse på kvalitet og seriositet, siger Ole Sippel.

Og her kommer vi så tilbage til det partipolitiske:

- Med Jørgen Schleimann som chef lagde TV 2-nyhederne en borgerlig vinkel på nyhederne. Og Danmarks Radio var en institution og en arbejdsplads, der var gennemsyret af socialdemokratiske normer. Jeg mente, vi skulle viderebringe alle synspunkter. Tv-avisens anden svaghed var, at den var alt for københavner-fikse-

DR vandt de tørste slag

DR havde dog en provinsafdeling.
- Men den var ligeså forblændet af Århus, som hovedredaktionen var af København.

Ole Sippels svar blev »korresponden-

VOR MAND

i ROM

Ole Sippel er fra Horsens. Han er tidligere chef for tv-avisen og nu - for anden gang i karrieren - DRs korrespondent i Rom

ter« i Odense og Esbjerg. Og nu er der også en i Aalborg.

DR vandt de første slag over TV 2. Men efter at Ole Sippel efter seks år fratrådte som chef, har TV 2-nyhederne fået de højeste seertal.

Det har Ole Sippel to forklaringer på:
- TV 2-nyhederne har kopieret gode ideer, tv-avisen havde, så de to nyhedsudsendelser nu ligner hinanden. Men, hvad der nok er mest vigtig, TV-2 sender på et meget bedre tidspunkt. De går i luften klokken 19.00, og følger op med regionalstof umiddelbart efter. Tv-avisen kommer haltende klokken 21.00, hvor folk synes, det er for sent. Da jeg var chef, kæmpede jeg indædt mod dette sendetidspunkt, men højere magter skulle vise deres magt. Jeg anså ikke klokken 19.30 som helligt, men klokken 20.00 havde været klart bedre for DR end klokken 21.00. Så kunne seerene have startet med TV-2s regional-udsendelser og skiftet over til TV-Avisen, siger Ole Sippel.

Lokale nyheder

Han mener nemlig, at folk gerne vil have lokale nyheder. Og så er vi tilbage på Folkebladet, for det tror vi nemlig også.

Ole Sippel er til gengæld tilbage i Rom. I hans fravær havde DR bosat Middelhavskorrespondenten på Cypem for at være tættere på Mellemøsten. Men nu har israelitterne som bekendt sluttet fred - omend den er spinkel - med palæstinenserne, og Danmark er trådt ind i den europæiske union, der af Middelhavslande tæller Grækenland, Spanien og Portugal - foruden Italien.

- Nyheder fra disse sydlige naboer vil DR gerne følge lidt tættere end før, siger Ole Sippel, der er glad for, at hans redaktion har hjemme i romernes stad.

Arbejdet er hårdt

- Arbejdet er hårdt. Det er et stort geografisk område, jeg er sat til at dække. Journalistisk er ikke mindst Italien spændende. Privat trives jeg godt med italienernes levevis, der er mere umiddelbar, spontan, afslappet og åbenhjertlig end den nordiske, siger Ole Sippel, der også har et godt øje til det italienske køkken.

Sammen med fruen, Åse, der i Rom-tiden har orlov fra DR, og som har holdt sølvbryllup med Ole Sippel, bor han i en

villa i en nordlig forstad til Rom. De to børn er voksne og bor i Danmark.

Ole Sippel kan godt mærke, at der er sket en forandring, siden han sidst arbejdede i Middelhavsområdet.

- For år tilbage åbnede et tv-kamera næsten alle døre. Nu står DR langt nede på listen over stationer, som magthaverne i Mellemøsten ønsker at tale med. Store, amerikanske tv-stationer har indtaget scenen. Men jævnligt lykkes det nu alligevel Ole Sippel at få »fortræde» for yerdens magthavere.

Frække spørgsmål

-For mig er det indbegrebet af den journalistik, jeg håbede på, da jeg som stor dreng startede på Folkebladet. At komme til at træffe - og stille kritiske - eller frække - spørgsmål til de rigtig betydninsfulde personer. Det vil jeg meget hellere end sidde i en administrativ chef-stilling, hvor al tiden går med møder, budget- spekulation og personale-spørgsmål.

Så Ole Sippel håber, at den fire-årige korrespondent-stilling, han tiltrådte for halvandet år siden, bliver forlænget, som der i følge DRs regler er mulighed for.

- Italienerne kan man altid få en kommentar fra. I alle romere bor der en skuespiller, der elsker at optræde foran et kamera.

Det gør Ole Sippel ikke. Han vil hellere stå bag det. Han er journalist. Fra Horsens.

Men Rom har i følge Ole Sippel også sine svage sider. Trafikken afvikles på en kaotisk måde, hvor den frækkeste og hurtigste altid har ret.

- Der hersker to regler; se dig aldrig tibage - og tøv ikke.

Heller ikke de italienske myndigheder importerer Ole Sippel:

- Man har ofte det indtryk, at forskellige offentlige instanser hellere vil modarbejde end hjælpe borgerne. F. eks. tager det min avis to-tre uger at nå herved hjemmefra.

På minussiden står også de sociale forskelle, der er i det italienske samfund. Men disse forhold ændre ikke på Sippels hovedindtryk af Rom og romerne.

- Rom er en vidunderlig, smuk by. Og italienerne er generøse. Her føler jeg mig hjemme, men glemmer ikke hvor jeg kommer fra.